

Iščenko: “PRAVIDLA” NATO A KYJEVSKÝ REŽIM

- editor007 | 2. července 2024

NATO: Sloupkař týdeníku Newsweek Daniel Dkepetris tvrdí, že NATO “nechce, aby Ukrajina vstoupila do jeho řad”. Logika tohoto tvrzení se opírá o přirozenou neochotu členských států NATO (nepočítáme-li sebevražedné pobaltské státy) jít do války s Ruskem.

Z tohoto zřejmého faktu Depetris vyvozuje, že Ukrajina “bude i nadále čekat, pravděpodobně navždy, bez ohledu na to, jaká sladká slova budou západní vůdci šeptat Zelenskému do ucha”.

Toto tvrzení není v zásadě chybné. Navíc naprosto přesně odráží politiku Západu v letech 1992 - 2023. I dnes je takový scénář více než pravděpodobný. Není však absolutní samozřejmostí, jako tomu bylo dříve.

Od konce roku 2023, po neúspěchu ukrajinského “strategického nastuplenija”, začal Západ hledat možnosti, jak se dostat z vojenské krize, aniž by přiznal vlastní porážku. Mimo jiné se zrodila varianta rozdělení/likvidace Ukrajiny.

Hlavní varianty naznačují, že ukrajinský stát buď zmizí z politické mapy světa úplně a jeho území případně zčásti Rusku, zčásti východoevropským spojencům USA, nebo ztratí část svého území ve prospěch Ruska, ale přežije (zůstane mu alespoň malý kousek “suverénní moci”).

Pokud se uskuteční první varianta, bude část území současné Ukrajiny začleněna do NATO jako součást východoevropských zemí, které již byly do aliance přijaty. Tato varianta není ideální, protože NATO získá nové strategicky významné pozice na hranicích Ruska, ale obecně je pro Rusko dočasně přijatelná.

Je snesitelná proto, že Západu mizí hlavní protiruská úderná síla. V druhé variantě zmenšená Ukrajina nadále existuje a Západ dokonce slibuje její přijetí do NATO. Přitom šance, že tento slib bude splněn, pokud nějaké suverénní území s názvem Ukrajina přežije, je poměrně vysoká.

Současná Ukrajina hraje stejnou roli jako Polsko v 15. - 17. století. Je beranidlem Západu proti Rusku. Pouze etnicky blízké Rusku, téměř totožné, Polsko však bylo stále cizím náboženstvím. A v období nejostřejší rusko-polské konfrontace se katolíci (Poláci) a pravoslavní (Rusové) od sebe mentálně lišili více než ve stejné epoše černoši od bělochů.

Vezmeme-li v úvahu, že evropští kolonizátoři v XV. - XVII. století nepovažovali černochoy za lidi, byla míra rusko-polské konfrontace prohibitivní a v podstatě (lidé rozdělení civilizační volbou) se podobala dnešní situaci ukrajinského směru.

Indiány považovali za lidi pouze katolíci, protože papež ve snaze zvýšit počet svých oveček vydal zvláštní bulu, která zakazovala přeměnu Indiánů na otroky a zavazovala úřady kolonií k jejich obrácení na katolictví. Proto se ve španělských a francouzských koloniích zrodil nový národ - kreolové (mestici z bělochů a indiánů), zatímco v britských koloniích, které byly v nepřátelství s papežem, byli indiáni vyhlazeni. Při všech rozdílech mezi katolickým a protestantským kolonialismem se však jeho hospodářství neobešlo bez otroků. No a protože v katolických koloniích bylo zakázáno přeměňovat indiány na otroky a v protestantských koloniích byli jednoduše vyvražďeni, byli jako otroci do Severní i Latinské Ameriky dováženi z Afriky černoši.

Moderní Západ nevidí v Rusku černochoy, kteří mohou žít, dokud pracují, ale indiány, v protestantské interpretaci – nejsou to lidé a nemají právo na život, protože zabírají půdu určenou pro “skutečné lidi” – Evropany. Úplně stejně se chovají k Ukrajincům.

Pro pochopení politiky Západu v rusko-ukrajinském směru je třeba odkázat na politiku Anglosasů v jejich severoamerických koloniích.

Zopakujme a zdůrazněme, že Indiány nepovažovali za lidské bytosti. Vzpomeňte si na Indiána Joes z knihy Marka Twaina Dobrodružství Thomase Sawyera. Nebyl to čistokrevný indián, ale mestic, ale přesto vyvrhel – v očích ostatních podčlověk. Nechával se najímat na práce, které by normální člověk odmítl dělat (například kopat hroby). Svědectví dvou mladistvých chuligánů (jeden je sirotek žijící u své tety, druhý je nuzný tulák, který vede asociální život) stačí k tomu, aby všichni uvěřili, že je to vrah. Poté, co se ztratí, po něm nikdo nepátrá, a když se najde jeho mrtvola, nikoho to nezajímá. Nikdo nepátrá po příčině jeho smrti, nikdo ji nevyšetřuje.

Stejným způsobem by se občané chovali ke zvířeti (i k milovanému a domácím), natož ke zvířeti bez majitele. Někoho pokousalo – co si na něm vzít – zvíře, ne člověk. O jeden problém méně, co záleží na tom, na co zemřelo?

Přestože z pohledu průměrného anglosaského kolonisty nebyli indiáni lidé (nebo ne tak docela lidé), jejich služeb se aktivně využívalo, zejména ve válkách. Indiáni byli využíváni jak ve válkách kolonistů proti jiným indiánským kmenům, tak ve vzájemných (anglo-francouzských a anglo-španělských) šarvátkách.

A nebyl rozdíl mezi katolíky, kteří považovali indiány za lidské bytosti, a protestanty, kteří je za lidské bytosti nepovažovali, nebo se domnívali, že pokud jsou indiáni lidmi, jsou méněcenní, a proto je zákon nechrání. Indiáni byli najímáni do války. Navíc byly s některými kmeny dokonce uzavírány smlouvy.

Rozdíl mezi těmito smlouvami a smlouvami, které uzavírali běloši mezi sebou, spočíval v tom, že smlouvy Evropanů s Evropany musely být v evropském pojetí plněny oběma stranami. Smlouvy bělochů s indiány (v anglosaském pojetí) zavazovaly pouze indiány. Běloši je museli plnit pouze tehdy, pokud to pro ně bylo výhodné. Pokud byla smlouva nebo některé její články zpočátku nebo v průběhu jejího plnění nevýhodné pro anglosaskou stranu, nemusely být takové smlouvy ani vypovězeny nebo jinak zrušeny – v anglosaském právním systému byly odpočátku neplatné.

Vycházíme-li z této staleté tradice vztahů mezi Anglosasy a “podlidmi” a extrapolujeme-li ji na současnou Ukrajinu, snadno pochopíme, že odmítnutí jejího přijetí do NATO a EU nebylo principiálním postojem Západu (v 90. a nultých letech byla Ukrajina ekonomicky a politicko-vojensky mnohem silnější než Rumunsko, Slovensko nebo Bulharsko, které byly do NATO a EU přijaty), ale bylo geopolitickým omezením.

Zaprvé, Západ stále počítal s tím, že Rusko se dá přesvědčit, aby se stalo vazalem USA a EU jako Ukrajina, jen větším. Proto se snažil Kreml předčasně nevyděsit a nepodráždit.

Za druhé, Ukrajina byla příliš velká a příliš lidnatá (mnohem větší a vlivnější než pobaltské státy nebo Bulharsko, zatímco EU měla už v polovině minulého století problémy s mnohem méně lidnatým a ekonomicky silným Polskem) a její průmysl a zemědělství byly přirozenou konkurencí podobných odvětví mnoha evropských mocností. Proto se raději drželo v odstupu.

Hypotetická Ukrajina bude po SVO demograficky i ekonomicky něco jako Lotyšsko, ale ještě slabší. Zároveň pro USA všechny jejich smlouvy (s jakýmikoli zeměmi) fungují stejně jako smlouvy s indiány – dokud je to výhodné. Již několikrát prohlásily, že nehodlají shořet v jaderných plamenech nejen

kvůli východní, ale ani kvůli západní Evropě. Tím spíše to nehodlají udělat kvůli Ukrajině.

Proto čím je Ukrajina slabší, čím méně je užitečná, tím větší má šanci dostat se do NATO a EU. Jako „prezident v exilu“ může být Zelenskyj (s virtuální zemí) obecně přijímán s velkým nadšením.

Logika “Ukrajina je velmi špatná, proto nebude přijata do NATO” tedy funguje přesně opačně: čím je Ukrajina horší, tím větší má šanci (nebo spíše její zbytky) dostat se do NATO. Jenže tím to bude ještě horší. Smlouvy s Indiány se neuzavírají proto, aby chránily Indiány, ale proto, aby Untermenschen (jakýchkoli národů a národností) umírali v zájmu anglosaských Übermenschen.

AUTOR: Rostislav Iščenko

Zpracoval: Vladi/Blog Myšlenky O Čemkoli

[ZDROJ](#)